

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

luxuria aut maculat. sed auaritia puerit corpis et aie figura.
De luxuriosis quide eph. 5. que in occulto sunt ab ipsis turpe e
dicere. turpe quide qz turpia sunt. De auaris vero. 1. thi. 3. no
turpis lucri gra. Isti duo idopici auarus scz et luxuriosus sa
nari pnt. si deus eos apprehenderit p manu gre sue. Isa. 42. Ap
prehendi manu tua et seruaui te. apprehendet aut eos si manuz
porreuerint pauperi elemosinas largiendo. si eas ad celu exten
derint deuote orando. et qz submergunt. c. p. vt expedite ma
nus ad eu extendant vt saluent dicentes. Saluu me fac deus qm
intrauerut aque x. f. Secundo ponit ro quare sabbato lice
at curare: et rns ad illos dixit: soluendo questionez qua pius
pposuerat: cuius vestz: quantuicunqz obseruationis et zelato
ris legis: alinus: ta stoliduz aial: aut bos in puteu cadit q no
continuo extrahet illu in die sabbati. no expectans die altz: qua
si dicat si licitu e liberare alinu aut boue die sabbato. multo am
plius hoiem. Tertio ondit qz uincit eos veritas: q no poterat
ad hec rndere illi: Job. 9. Non poterit rndere vnu p mille x.

Tercia pars.

Erao cu dicit dicebat aut: tangit exhortatio cristi ad
humilitate virtute. et tangit etia modus adipiscen
di honore. vbi quatuor facit. pmittit em intentu: dice
bat aut ad iuitatos: prius locutus fuerat legisperit
et phis. nuc vero docet reliquos quos pncps iuitauerat: pa
bola: p qua aliis dicit et aliis intelligit: mcedens: eos istruere:
qto prios acubitus: id e prias sedes et honorabiliores in cuiu
is: eligerent: vbi considerandu q non e principal intentio xpi do
cere hoc. na phi hoc amates reprehendunt. mat. 13. sed voluit cri
stus ondere q sic huilitas ncia est ei q cupit exaltari honore mu
di. ita etia est ncia ei q vult exaltari honore ecciasico aut hono
re glorie. Sed dria est qz quicunqz se huiliat vt exaltet ecciasia
ea pmotione peccat. Eccl. 19. Est q nequit se huiliat et interio
ra eius plena sut dolo. e em falsa huilitas sub q latet imensa su
pbia. Qui vero se huiliat vt exaltet donis graz. et pmo glorie
hz recta intentione qm vt dicit Jero. Sca supbia e virtutes ap
petere. Et Secdo ondit quid sit ipedimentu honoris. qz super
bia q presuptio. cu inuitat9 fueris ad nupcias: Nupcie sut cui
uiu virtutu in pnti eccia factu ex eo q xps vniuit sibi carne hu
mana. Ad istas nupcias iuitati sut oms xpiani quoz quida ce
teros dignitate pcellut. alij merito virtutu. alij vero excellut sa
era itelligentia. Snt etia nupcie celestis patrie. de quibz apo. 19
Venerut nupcie agni: no discubas in pmo loco: si doctoz non

accipias primū locū doctoꝝ. et quanq̃ ibi sis nō reputes te dignū. si pontifex fueris nō discubas tuo iudicio in p̃mo loco. exemplū beati petri alexandrii patriarche. qui nolebat sedere in cathedra predecessoꝝ suoꝝ sed ad pedes. et q̃ p̃mus locū sit futū gredus p̃bat ex tribus. Primo ex consideratione dignoꝝ: ne forte honozatio te sit iuitatus ab illo: honozatio ē qui dignus est maiori honoze. talis vero est virtuosior. ideo quilibet quantalibet dignitate polleat habet mutatiuū fugiendi honozē si attendat q̃ in aggregatione ecclesie potest ēē aliquis eo honozatioꝝ. non em̃ dignitati debet excellentia honozis. nisi q̃ ipsa attestat virtutē excellentie. Secūdo hoc idē p̃bat q̃ locus sublimis indigno non ē stabilis sed inde eicit: Et veniens qui te et illū mutauit dicat tibi dahuic locū: hoc frequenter euenit. q̃ qui putabat se ēē dignū prelatione eicitur a sua cogitatione et alteri tradit. sicut qui se putabat tenere primū locū virtutū eicit. quia ostendit alter ēē in ipso loco. Sic legit in vitā pa. de vno mercato re atq̃ duabus mulieribus prelatū cuiusdam heremite. Sicut etiā in vita eterna qui se putat esse ibi magnū inuenit aliquis eo maior. sic legit de heremita cui ostium fuit q̃ premiū beati basilij habiturus erat. Tertio hoc idē p̃bat ex desultione que sequit̃: et tūc incipias tū robore nouissimū locū tenere: hoc legit de lucifero diacone. Isa. 19. Sup̃ astra celi exaltabo solium meū. q̃ tū desultione et ignominia sit ad infernū detractus. Tertio ostendit quid sit obseruandū volenti attingere honozis consuetudines. q̃ debet humiliare se sentire: sed tū vocatus fueris vade recūbe in nouissimo loco: reputans te esse omnino minimū. et si forte excellentior dignitate vel nobilitate originis sis. Ecce. 3. quanto maior es humilitate in omnibus. Et tria adducit p̃pter que nouissimus locus est eligendus. primū ex hoc habet gr̃a amicitie: vt tū venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice: vere amicus. q̃ amicus et familiaris in domo amicoꝝ se humiliat. et si velint honozari dicunt ne quaeris sed honozent alij. qm̃ ego de domo sum. Secūdū est desultio loci dignoꝝ: ascende superius: tū q̃ te humiliasti. tū etiā q̃ amicus. Prover. 26. Melius ē vt dicat tibi ascende superius q̃ vt humiliaris corā p̃cipe. Tertiuū est honozis gloria que sequit̃ dignitate: et erit tibi gloria: honozis: corā simul discubentibus: tū quia humilis. tū etiā q̃ alto gradu sublimatus. Quarto ponit omnium istozū rō. et p̃mo q̃ qui discubuit in p̃mo loco inde eicit: q̃ omnis qui se exaltat humiliabit: cum em̃ honoz sit in honozato sed in honozante. oportet vnū quenz non se. sed ab alio honozari. q̃ si aliquis seipsū voluerit honozare. q̃ntūcūq̃

Sermo

virtutibus habundet. ab alio non expectet honorem. quia hoc ipso quod
pervertit honorem naturam facit se indignum honore. Deinde addit
causam quare exaltatur qui nouissimum locum elegit: et qui se humili-
liat. cuius humilitatem quatuor sunt rami. Spernere mundum. Sper-
nere nullum. Spernere se. Spernere se sperni. quatuor hanc dona
supremi: exaltabit: nulla virtus digna est exaltari nisi sola humi-
litas. Prover. 21. Sapientia humiliati exaltabit caput eius. et
in medio magnatorum sedere illum faciet. Regemus ergo dominum etc.

Dominica decimaseptima post petrum beco- stes Prima pars sermonis lxxix. ¶

Accesserunt ad Iesum pharisei. et interrogavit eum
vnu ex eis etc. Mat. 22. hoc idem legitur mar. 12. Ul-
tima vero pars euangelii habet lu. 20. Totam hu-
manam vitam a sui principio usque ad finem currit super
duabus rotis scilicet amore et cognitione. quas rotas
luxuriosi vertunt in simo luxurie et inficiunt. quodammodo in aquis aua-
ricie. et submergunt. ardant in montibus superbie. et corruentes
confringunt. sed tamen nostra vita pertransit si rotas amoris et cognitio-
nis in deo volumus. De cuius dilectione et cognitione agit
in presenti euangelio. quod in tres partes dividitur. In prima queritur.
quod sit maximum legis mandatum. In secunda ostenditur quod diuinus
amor sit candidus excelsus. ibi. et ait illis Iesus. In tertia probatur
quod Christus sit dei filius. ibi. aggregatur autem etc. Circa primum tria fa-
ciunt. permittit enim phariseorum accessum ad Christum. nam ut permittit aut illud
quod legitur. pharisei audientes quod Christus saduceis imponisset silentium de quae-
stione resurrectionis: accesserunt ad Iesum: ipsi pharisei: accesserunt
quidem aggregati in vnum secundum crisostomum. ut multitudinem vincere que-
rent. et ratione superare non poterant. a virtute nudos se pressi sunt. qui multi-
tudine se armaverunt. Dicebant enim apud se. vnus loquatur pro
omnibus et omnes loquentur per vnum. ut si quid vicerit omnes videamur
victos. si autem victus fuerit vel solus videatur Christus. Accesserunt
igitur ad Christum non amore sed odio. ut temptarent. non ut instru-
rentur. psal. Conuerterunt in vnum aduersus dominum et aduersus Christum eius
¶ Secundo ponitur puera querens legem et doctorum. In quo ostendi-
tur duplex interrogantis auctoritas. tunc quia phariseus vita probatus tunc
quia legis doctor magisterio honoratus: temptans eum: In hoc des-
cribitur sue perfectioni. quia nec vir sanctus quem debet temptare.
nec doctor. Et nota quod illud est antiquum vitium iudeorum praedens
ex ambiguitate fidei. semper enim ipsi temptauerunt deum. psal. Te